

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1166/25
19.3.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Ковачевић, адвокат из Београда, ул.Сердар Јола бр.21, против тужених Жељка Митровића из Београда, ул.Незваног јунака број 1 и “Pink Media Group” д.о.о., са седиштем у Београду, ул.Незваног јунака број 1, чији је заједнички пуномоћник Јована Рајковић, адвокат из Београда, ул.Марка Орешковића бр.6, ради утврђења, решавајући о жалби тужених изјављеној против решења Вишег суда у Београду П 2152/24 од 18.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.3.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду П 2152/24 од 18.11.2024. године.

Образложење

Побијаном решењем, ставом првим изреке усвојен је предлог за одређивање привремене мере, те је забрањено туженима да спорни снимак објављен на налозима туженог Жељка Митровића на друштвеним мрежама “Х” (икс) и “Instagram” (Инстаграм), дана ... године, који садржи незаконито обрађене податке о личности тужиоца АА, емитују уживо у ТВ програму, репризирају емитовање, емитују у оквиру прилога, коментара, као најаву или на било који други начин поново учине доступним у ТВ програму, на друштвеним мрежама “Х” (икс) и “Instagram” (Инстаграм) или било ком другом средству или платформи која је јавно доступна већем броју лица. Ставом другим изреке одређено је да привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања овог парничног поступка. Ставом трећим изреке је одређено да ће извршење овог решења спровести Први основни суд у Београду, а ставом четвртим изреке одређено да жалба против овог решења, не одлаже извршење решења.

Против наведеног решења тужени су благовремено изјавили жалбу, побијајући га из свих законских разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 у вези члана 402

Закона о парничном поступку.

Тужилац је благовремено одговорио на жалбу тужених.

Испитујући побијано решење у смислу одредаба члана 386 у вези члана 402 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон) и члана 423 и 426 Закона о извршењу и обезбеђењу - ЗИО (“Службени гласник РС” 106/15, 106/16 (аутентично тумачење), 113/17 (аутентично тумачење), 54/19, 9/20 (аутентично тумачење)10/2023 (други закон)), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужених неоснована.

У поступку доношења ожалбоног решења није учињена ниједна од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 у вези члана 402 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима, није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, пошто су у образложењу побијаног решења наведени непротивречни, јасни и потпуни разлози који произлазе из садржине доказа у спису, тако да се законитост и правилност побијаног решења могу са сигурношћу испитати.

Из образложења првостепеног решења и стања у списима, произлази да је тужилац поднео тужбу против тужених ради утврђења да је тужени Жељко Митровић незаконитом обрадом гласа и лика тужиоца АА, као података о личности у снимку објављеном на налозима овог туженог на друштвеним мрежама “Х” (икс) и “Instagram” (Инстаграм) и објавом снимка на друштвеним мрежама “Х” (икс) и “Instagram” (Инстаграм) дана ... године, повредио право на заштиту података о личности тужиоца, да је тужени “Pink Media Group” д.о.о. Београд, емитовањем у ТВ програму у оквиру емисије вести “Вести минут-два” и у оквиру емисије вести “Национални дневник”, као и објављивањем на интернет страници “pink.rs” снимка који садржи незакониту обраду гласа и лика тужиоца АА, а који је тужени Жељко Митровић објавио на свом налогу на друштвеној мрежи Инстаграм дана ... године, повредио право тужиоца на заштиту података о личности, да се обавезу тужени да избришу незаконито обрађене податке о личности тужиоца и то гласа и лика тужиоца на овим друштвеним мрежама, те да предузму све потребне техничке и разумне мере у складу са доступним технологијама, да се јавно објављени подаци о личности тужиоца избришу, те да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, због повреде права личности и права на заштиту података о личности, солидарно исплате износ од 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења, па до коначне исплате, те је поднео предлог за одређивање привремене мере, ближе наведено у побијаном решењу.

Према утврђењу првостепеног суда и стању у списима предмета, од стране туженог Жељка Митровића је дана ... године на Инстаграм налогу објављена нова епизода формата “Човече не љути се”, након чега је епизода објављена и на друштвеној мрежи “Х”, а затим емитована у програму туженог “Pink Media Group” “Телевизија Пинк”, током програма “Вести минут-два”, да би ... године на интернет страни “pink.rs” био објављен чланак под називом “Жељко Митровић новом објавом насмејао пратиоце на Инстаграму: АА у главној улози серијала “Човече не љути се” у оквиру ког је објављен спорни снимак и још најмање 6 пута у току истог дана, у оквиру

информативног програма туженог “Pink Media Group” д.о.о.. Спорни видео снимак је сачињен употребом вештачке интелигенције, што међу странкама није било спорно на снимку се види лик тужиоца, али је снимак гласа тужиоца уметнут, будући да не постоји синхронизација говора и покрета руку и уста са оним што је речено. Такође, суд је утврдио да се у конкретном случају не ради о обради података о личности у сврхе новинарског истраживања и објављивања информација у медијима, нити исто представља научно, уметничко или књижевно-сатирично изражавање.

Полазећи од наведеног, првостепени суд је закључио да су у конкретном случају испуњени услови за одређивање привремене мере, јер је тужилац у овој фази поступка учинио вероватним основаност потраживања, а због одређене привремене мере дужник може претрпети само незнатну штету, па је применом одредбе члана 447 став 2 и 449 став 1, 3 и 5 ЗИО, те одредбама члана 1, 4, 12, 84 и 88 Закона о заштити података о личности, одлучио као у изреци побијаног решења.

Одредбом члана 447 став 2 Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС” бр.106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење и 54/19), прописано је да привремена мера може да се одреди и ради обезбеђења потраживања које се састоји од захтева за утврђење постојања, односно непостојања неког права или правног односа, повреде права личности и истинитост, односно неистинитост неке исправе или захтева за преображај неког материјалног или процесног односа. Одредбом члана 449 истог закона прописано је да се привременом мером обезбеђује новчано или неновчано потраживање, чије постојање извршни поверилац учини вероватним (став 1), да би се одредила привремена мера за обезбеђење неновчаног потраживања, извршни поверилац, осим вероватноће постојања потраживања, мора учинити вероватним и да би без привремене мере испуњење његовог потраживања било осујећено или знатно отежано или да ће бити употребљена сила или настати ненадокнадива штета (опасност по потраживање) (став 3), а да извршни поверилац није дужан да докаже опасност по потраживање ако учини вероватним да извршни дужник може без привремене мере претрпети само незнатну штету (став 5).

Одредбом члана 1 Закона о заштити података о личности у ставу првом је прописано да се овим законом уређује право на заштиту физичких лица у вези са обрадом података о личности и слободни проток таквих података, начина обраде, права лица на која се подаци односе, обавезе руковалаца и обрађивача података о личности, пренос података у друге државе и међународне организације, надзор, правна средства, одговорност и казне у случају повреде права физичких лица у вези са обрадом података о личности, као и посебни случајеви обраде. Чланом 4 став 1 тачка 1 истог закона прописано је да “податак о личности” је сваки податак који се односи на физичко лице, чији је идентитет одређен или одредив, непосредно или посредно, посебно на основу ознаке идентитета, односно више обележја његовог физичког, физиолошког, генетског, менталног, економског, културног и друштвеног идентитета; тачком 2 да “лице на које се подаци односе” је физичко лице чији се подаци о личности обрађују; тачком 3 да је “обрада података о личности” свака радња или скуп радњи, као што су прикупљање, бележење, разврставање, груписање, односно структурисање, похрањивање, уподобљавање или мењање, откривање, увид, употреба, откривање преносом, односно достављањем, умножавање, ширење или на други начин чињење доступним,

упоређивање, ограничавање, брисање или уништавање (у даљем тексту: обрада), тачком 8 да је “руководилац” физичко лице или правно лице, односно орган власти који самостално или заједно са другима одређује сврху и начин обраде; тачком 9 да је “обрађивач” свако физичко или правно лице, односно орган власти који обрађује податке о личности у име руковођа. Одредбом члана 12 истог закона, прописано је да је обрада законита само ако је испуњен један од следећих услова: да лице на које се подаци о личности односе је пристало на обраду својих података о личности за једно или више посебно одређених сврха; да је обрада неопходна за извршење уговора закљученог са лицем на које се подаци односе или за предузимање радњи, на захтев лица на које се подаци односе пре закључења уговора; да је обрада неопходна у циљу поштовања правних обавеза руковођа; да је обрада неопходна у циљу заштите животни важних интереса лица на која се подаци односе или другог физичког лица; да је обрада неопходна у циљу обављања послова у јавном интересу или извршења законом прописаних овлашћења руковођа, да је обрада неопходна у циљу остваривања легитимних интереса руковођа или треће стране, осим ако су над тим интересима претежнији интереси или основна права и слободе лица на које се подаци односе, који захтевају заштиту података о личности, а посебно ако је лице на које се подаци односе малолетно лице. Одредбом члана 84 истог закона прописано је да лице на које се подаци односе има право на судску заштиту ако сматра да му је супротно овом закону од стране руковођа или обрађивача, радњом обраде његових података о личности повређено право прописано овим законом, док је одредбом члана 88 истог закона прописано да на обраду која се врши у сврхе новинарског истраживања и објављивања информација у медијима, као и у сврхе научног, уметничког или књиженог истраживања, не примењују се одредбе Главе 2. до 6 и чл.89 до 94 овог закона, ако су у конкретном случају ова ограничења неопходна у циљу заштите слободе изражавања и информисања.

По оцени Апелационог суда правилно је првостепени суд у овој фази поступка оценио да је тужилац наводима изнетим у тужби и приложеним доказима учинио вероватним свој захтев у мери који оправдава одређивање предложене мере. Овим тим пре, што код одлучивања о таквом предлогу није потребно коначно утврдити чињенице од којих зависи основаност тужбеног захтева.

Супротно жалбеним наводима тужених, побијано решење је извршиво, јер су у њему одређени средство и предмет извршења, прописани чланом 416 Закона о извршењу и обезбеђењу.

Правилно је првостепени суд оценио да је тужилац чињеничним наводима тужбе и доказима приложеним уз тужбу, учинио вероватним постојање основаности потраживања, јер је у спорном снимку насловљеном као “Жексов нови ауторски формат – Човече не љути се” у ком је приказан снимак тужиоца како даје интервју и говори све оно што је наведено у транскрипту спорног снимка који траје 01,41 минут и емитован је 6 емисија на каналу туженог “Pink Media group” д.о.о., где је снимак гласа тужиоца уметнут, јер не постоји синхронизација говора и покрета руку и уста са оним што је изречено, те да је исто сачињено уз употребу модерне технологије – вештачке интелигенције, што тужени нису ни спорили, али супротно жалбеним наводима тужених, не ради се о обради података о личности у сврху новинарског истраживања и објављивања информација у медијима, јер се ради о монтираном снимку, уметању гласа

у лик тужиоца, како би се представило да тужилац изговара предметне речи, а на коју обрада података тужилац није пристао, нити су испуњени услови из члана 12 Закона о заштити података о личности који прописује случајеве када је обрада законита.

Неосновано је жалбено указивања тужених да је првостепени суд пропустио да оцени оно што је неспорно међу парничним странкама и да је пре сваког објављивања јасно назначено да је видео запис шаливо – сатиричног карактера у оквиру формата “Човече не љути се”, аутора Жељка Митровића (“Žex”) и да је исти настао уз помоћ вештачке интелигенције, те да се не ради о обради података о личности, те да у конкретном случају нема места примени одредаба Закона о заштити података о личности.

Супротно наводима жалбе, правилно је првостепени суд утврдио да је тужилац учинио вероватним постојање свог потраживања, као и то да због одређене привремене мере дужник може претрпети само незнатну штету, те је правилно забрањено туженом Жељку Митровићу, који је спорни снимак објавио на својим налозима на друштвеним мрежама “X” и “Instagram”, а који снимак је тужени “Pink Media group” д.о.о. емитовала уживо и репризирала емитовање, да исто емитују уживо у ТВ програму репризирају и на други начин поново учине доступним.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе тужених, али их на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 у вези са чланом 402 ЗПП и члана 39 ЗИО, посебно не образлаже.

Са свега изложеног, на основу члана 401 тачка 2 ЗПП у вези члана 39 и 426 ЗИО, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић